திருப்பாவை தனியன்கள்

(பராசர பட்டர் அருளிச்செய்தது)

nIlA tunga stana giri taTI suptam udbOdhya kRshNaM
pArArthyaM svaM Sruti-Sata-Siras-siddham adhyApayantI |
svOcchishTAyAm sraji nigalitam yA balAt kRtya bhunktE
gOdA tasyai nama idam idaM bhUya EvAstu bhUyaH ||

(உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்தவை)

இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா

அன்னவயல் புதுவை ஆண்டாள் * அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம் * - இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை *
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! * தொல்பாவை
பாடி அருளவல்ல பல்வளையாய்! * - நாடி நீ
வேங்கடவற்கு என்னை விதி என்ற இம்மாற்றம் *
நாம் கடவா வண்ணமே நல்கு.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த
திருப்பாவை

எட்டடிநாற்சீர் ஒருவிகற்பக் கொச்சக்ககலிப்பா

474:
மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால் *
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்! *
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்! *
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன் *
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம் *
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர் மதியம் போல் முகத்தான் *
நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் *
பாரோர் புகழப் படிந்து ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 1.

475:
வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம்பாவைக்குச் *
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ * பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடி பாடி *
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி *
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம் *
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம் *
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கை காட்டி *
உய்யுமாறு எண்ணி உகந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 2.

476:
ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி *

நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால் *
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து *
ஓங்கு பெறுஞ் செந்நெல் ஊடு கயல் உகளப் *
பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு கண்படுப்பத் *
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலை பற்றி
வாங்கக் * குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் *
நீங்காத செல்வம் நிறைந்து ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 3.

477:
ஆழி மழைக் கண்ணா! ஒன்று நீ கை கரவேல் *
ஆழியுள் புக்கு முகந்து கொடு ஆர்த்தேறி *
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல் மெய் கறுத்துப் *
பாழியந் தோளுடைப் பற்பனாபன் கையில் *
ஆழி போல் மின்னி வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து *
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழை போல் *
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் * நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 4.

478:
மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத் *
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை *
ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் ணிைிவிளக்கைத் *
தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனைத் *
தூயோமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித் தொழுது *
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப் *
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் *
தீயினில் தூசாகும் செப்பு ஏலோர் எம்பாவாய். 5.

479:
புள்ளும் சிலம்பின காண் புள்ளரையன் கோயிலில் *
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ *
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு *
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி *
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை *
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும் *
மெள்ள எழுந்து "ணிீ" என்ற பேரரவம் *
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 6.

480:
கீசு கீசு என்று எங்கும் ஆனைச்சாத்தன் * கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப் பெண்ணே *
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கை பேர்த்து *
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் * மத்தினால்
ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ *
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாராயணன் மூர்த்தி *
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ *
தேசமுடையாய் திற ஏலோர் எம்பாவாய். 7.

481:
கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறு வீடு *
மேய்வான் பரந்தன காண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும் *
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்து * உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் * கோதுகலமுடைய
பாவாய் எழுந்திராய் பாடிப் பறை கொண்டு *
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய *

தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால் *
ஆவாவென்று ஆராய்ந்து அருள் ஏலோர் எம் பாவாய். 8.

482:
தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரியத் *
தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும் *
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள் திறவாய் *
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ * உன் மகள் தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ? *
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ? *
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று *
நாமம் பலவும் நவின்று ஏலோர் எம்பாவாய். 9.

483:
நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்! *
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார் *
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் * நம்மால்
போற்றப் பறை தரும் புண்ணியனால் * பண்டு ஒருநாள்
கூற்றத்தின் வாய் வீழ்ந்த கும்பகர்ணனும் *
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தான் தந்தானோ *
ஆற்ற அனந்தலுடையாய்! அருங்கலமே *
தேற்றமாய் வந்து திற ஏலோர் எம்பாவாய். 10.

484:
கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பல கறந்து *
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச் செய்யும் *
குற்றம் ஒன்றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே *
புற்றரவல்குல் புனமயிலே போதராய் *
சுற்றத்து தோழிமார் எல்லாரும் வந்து * நின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர் பாட *
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டி * நீ
ஏற்றுக்கு உறங்கும் பொருள் ஏலோர் எம்பாவாய். 11.

485:
கனைத்து இளங் கற்றெருமை கன்றுக்கு இரங்கி *
நினைத்து முலை வழியே நின்று பால் சோர *
நனைத்து இல்லம் சேறாக்கும் நற் செல்வன் தங்காய் *
பனித் தலை வீழ நின் வாசற் கடை பற்றிச் *
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற *
மனத்துக்கு இனியானைப் பாடவும் நீ வாய் திறவாய் *
இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம் *
அனைத்து இல்லத்தாரும் அறிந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 12.

486:
புள்ளின் வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனை *
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப் போய்ப் *
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார் *
வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று *
புள்ளும் சிலம்பின காண் போதரிக் கண்ணினாய் *
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே *
பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால் *
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 13.

487:
உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள் *

செங்கழுனீர் வாய் நெகிழ்ந்து ஆம்பல் வாய் கூம்பின காண் *
செங்கல் பொடிக்கூரை வெண்பல் தவத்தவர் *
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார் *
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும் *
நங்காய் எழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய் *
சங்கோடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் *
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடு ஏலோர் எம்பாவாய். 14.

488:
எல்லே இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ! *
சில்லென்று அழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்றேன் *
வல்லை உன் கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாய் அறிதும் *
வல்லீர்கள் நீங்களே நானே தான் ஆயிடுக *
ஒல்லை நீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை *
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள் *
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை * மாயனைப் பாடு ஏலோர் எம்பாவாய். 15.

489:
நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபன் உடைய
கோயில் காப்பானே! * கொடித் தோன்றும் தோரண
வாயில் காப்பானே! * மணிக் கதவம் தாள் திறவாய் *
ஆயர் சிறுமியரோமுக்கு * அறை பறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய் நேர்ந்தான் *
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான் *
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா! * நீ
நேய நிலைக் கதவம் நீக்கு ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 16.

490:
அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும் *
எம்பெருமான் நந்தகோபாலா எழுந்திராய் *
கொம்பனார்க்கு எல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே *
எம்பெருமாட்டி யசோதாய் அறிவுறாய் *
அம்பரம் ஊடறுத்து ஓங்கி உளகு அளந்த *
உம்பர் கோமானே உறங்காது எழுந்திராய் *
செம் பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா *
உம்பியும் நீயும் உறங்கேல் ஓர் எம்பாவாய். 17.

491:
உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள் வலியன் *
நந்தகோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய் *
கந்தம் கமழும் குழலி கடை திறவாய் *
வந்து எங்கும் கோழி அழைத்தன காண் * மாதவிப்
பந்தல் மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவின காண் *
பந்தார் விரலி உன் மைத்துனன் பேர் பாடச் *
செந்தாமரைக் கையால் சீரார் வளை ஒலிப்ப *
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 18.

492:
குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக் கால் கட்டில் மேல் *
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேல் ஏறி *
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பினை கொங்கை மேல் *
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா வாய் திறவாய் *
மைத்தடங் கண்ணினாய் நீ உன் மணாளனை *
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய் காண் *

எத்தனையேலும் பிரிவு ஆற்றகில்லாயால் *
தத்துவம் அன்று தகவு ஏலோர் எம்பாவாய்.   19.

493:
முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன் சென்று *
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே துயிலெழாய் *
செப்பம் உடையாய் திறல் உடையாய் * செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா துயிலெழாய் *
செப்பென்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறு மருங்குல் *
நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயிலெழாய் *
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து உன் மணாளனை *
இப்போதே எம்மை நீராட்டு ஏலோர் எம்பாவாய்.   20.

494:
ஏற்ற கலங்கள் எதிர் பொங்கி மீதளிப்ப *
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் *
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே அறிவுறாய் *
ஊற்றம் உடையாய் பெரியாய் * உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே துயிலெழாய் *
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்து உன் வாசற் கண் *
ஆற்றாது வந்து உன் அடி பணியுமா போலே *
போற்றி யாம் வந்தோம் புகழ்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய்.   21.

495:
அங்கண் மாஞாலத்து அரசர் * அபிமான
பங்கமாய் வந்து நின் பள்ளிக் கட்டிற் கீழே *
சங்கம் இருப்பார் போல் வந்து தலைப்பெய்தோம் *
கிங்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப் போலே *
செங்கண் சிறுச் சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ *
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற் போல் *
அங்கண் இரண்டும் கொண்டு எங்கள் மேல் நோக்குதியேல் *
எங்கள் மேல் சாபம் இழிந்து ஏலோர் எம்பாவாய்.   22.

496:
மாரி மலை முழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்து உறங்கும் *
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீ விழித்து *
வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்து உதறி *
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப் *
போதருமா போலே நீ பூவைப்பூ வண்ணா * உன்
கோயில் நின்று இங்ஙனே போந்தருளி * கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத்து இருந்து * யாம் வந்த
காரியம் ஆராய்ந்து அருள் ஏலோர் எம்பாவாய். (2)   23.

497:
அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடி போற்றி *
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி *
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ் போற்றி *
கன்று குணிலா எறிந்தாய் கழல் போற்றி *
குன்று குடையாய் எடுத்தாய் குணம் போற்றி *
வென்று பகை கெடுக்கும் நின் கையில் வேல் போற்றி *
என்றென்று உன் சேவகமே ஏத்திப் பறை கொள்வான் *
இன்று யாம் வந்தோம் இரங்கு ஏலோர் எம்பாவாய். (2)   24.

498:
ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து * ஓர் இரவில்

ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத் *
தரிக்கிலானாகித் தான் தீங்கு நினைந்த *
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில் *
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! * உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறை தருதியாகில் *
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம் பாடி *
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய். 25.

499:
மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீராடுவான் *
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல் *
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன *
பால் அன்ன வண்ணத்து உன் பாஞ்சசன்னியமே *
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப் பாடுடையனவே *
சாலப் பெரும் பறையே பல்லாண்டு இசைப்பாரே *
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே *
ஆலின் இலையாய் அருள் ஏலோர் எம்பாவாய். 26.

500:
கூடாரை வெல்லும் சீர்க் கோவிந்தா * உந்தன்னைப்
பாடிப் பறை கொண்டு யாம் பெறுசம்மானம் *
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச் *
சூடகமே தோள் வளையே தோடே செவிப் பூவே *
பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம் *
ஆடை உடுப்போம் அதன் பின்னே பாற் சோறு *
மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழி வாரக் *
கூடி இருந்து குளிர்ந்து ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 27.

501:
கறவைகள் பின் சென்று கானம் சேர்ந்து உண்போம் *
அறிவு ஒன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்து * உந்தன்னைப்
பிறவி பெறுந் தனைப் புண்ணியம் யாம் உடையோம் *
குறை ஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தா * உந் தன்னோடு
உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது *
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் * உந் தன்னை
சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே *
இறைவா! நீ தாராய் பறை ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 28.

502:
சிற்றஞ் சிறு காலே வந்துன்னை சேவித்து * உன்
பொற்றாமரை அடியே போற்றும் பொருள் கேளாய் *
பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்து * நீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது *
இற்றைப் பறை கொள்வான் அன்று காண் கோவிந்தா *
எற்றைக்கும் ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் * உன் தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம் *
மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று ஏலோர் எம்பாவாய். (2) 29.

503:
வங்கக் கடல் கடைந்த மாதவனை கேசவனைத் *
திங்கள் திருமுகத்துச் சேய் இழையார் சென்றிறைஞ்சி *
அங்கப் பறை கொண்டவாற்றை * அணி புதுவைப்
பைங்கமலத் தண் தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன *
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே *
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால் வரைத் தோள் *

செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் *
எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர் எம்பாவாய். (2)   30.

திருப்பாவை முற்றிற்று.
ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

--

கோதை பிறந்த ஊர் கோவிந்தன் வாழும் ஊர் *
சோதிமணிமாடம் தோன்றும் ஊர் *
நீதியால் நல்ல பத்தர் வாழுமூர் நான்மறைகள் ஓதுமூர் *
வில்லிபுத்தூர் வேதக் கோனூர்.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமன் அடி காட்டும் *
வேதம் அனைத்துக்கும் வித்தாகும் * கோதை தமிழ்
ஐயைந்தும் ஐந்தும் அறியாத மானிடரை *
வையம் சுமப்பது வம்பு.

திருவாடிப் பூரத்து செகத்துதித்தாள் வாழியே *
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே *
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண் பிள்ளை வாழியே *
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே *
ஒரு நூற்று நாற்பத்து மூன்று உரைத்தாள் வாழியே *
உயரரங்கற்கே கண்ணி உகந்தளித்தாள் வாழியே *
மருவாரும் திருமல்லி வள நாடி வாழியே *
வண்புதுவை நகர்க் கோதை மலர்ப் பதங்கள் வாழியே.